

получны, оныя, кои-то содѣлали какъ-то ты поступувашъ, возми отъ той свѣтъ онова, кое-то треба да вземешъ не избѣжно, то есть научися, че смерть-та е послѣдній часъ твоей жизни.

894. Не говори рѣчи безчестны, и ако чюешъ че ти говорять други, то ты отнеси вниманіе-то си камъ друго, и направися, че не си гы чуль.

895. Сей свѣтъ подобенъ есть на една гостилница, гдѣ-то слазятъ путешественници-те; безуменье убо оный, кои-то не си приготавлява нужны-те за да помине на предъ.

896. Не ся оставлій да тя измани множество-то, зачто-то ты самъ ище останешъ въ смертный часъ, когда ище давашъ счетъ (хесанъ) за твои-те дѣла и поступки.

897. Какъ-то огнь-а ся разгорява съ древа-та; така исто и война-та си возбуждава съ думы-те.

898. Не удивляйся ако гледашъ достойны-те человѣцы въ злополучіе, и въ презрѣніе, иито ако гледашъ почесты-те да гы иматъ недостойни-те. Отвори очи-те си и помысли, че звѣзди-те, кои-то са безъ численни, не загубватъ никогда нѣчто отъ своя-та свѣтлина, и какъ небо-то причинява да видиме по нѣкогда затмѣніе-то (тинь еклипсисъ) на Солнце-то.